

نسخه چاپی/خبرآنلاین

تاریخ: شنبه 15 خرداد 1395 - 08:56:36 کد مطلب: 542812

سرویس خبری: بین الملل < دیپلماسی

موسویان: روابط ایران و شورای همکاری خلیج فارس روند خطرناکی را طی می‌کند/ تقابل تمام عیار است

حسین موسویان در مقاله ای می‌نویسد: روابط ایران و شورای همکاری خلیج فارس روند تخاصمی بسیار خطرناکی را طی میکند که می‌تواند به تقابل تمام عیار ختم شود.

به گزارش خبرگزاری خبرآنلاین، سیدحسین موسویان، عضو تیم پیشین هسته‌ای، معاون اسبق سیاست خارجی شورای عالی امنیت ملی ایران در مقاله ای که **هافینگتون پست** آنرا منتشر کرده، نسبت به روابط ایران با کشورهای عربی هشدار داده است. موسویان در این مقاله آورده است:

روابط ایران و شورای همکاری خلیج فارس روند تخاصمی بسیار خطرناکی را طی میکند که میتواند به تقابل تمام عیار ختم شود. اخیراً در سمیناری در اروپا بودم که یک دیپلمات اروپایی که با ریاض در مورد ضرورت بهبود روابط با ایران گفتگو کرده بود، به من گفت که ما احساس میکنیم منطقه شما باتوجه به روند تقابلی سعودی و ایران شرایطی مشابه وضعیت اروپا قبل از جنگ جهانی اول را طی میکند.

قبل از قطع روابط سعودی با ایران، سه تهدیدات اصلی امنیت ملی عبارت بودند از آمریکا، اسرائیل و تروریسم. ریاض بعد از قطع روابط با تهران استراتژی تقابلی تمام عیار علیه ایران را حداقل در ۷ محور زیر برگزیده است:

- ۱- تشکیل جبهه متحد مخفی با صهیونیسم بین الملل شامل تل اویو علیه ایران،
- ۲- احیاء ملی گرایی عربی این بار نه علیه اسرائیل بلکه علیه ایران، تصمیمات نشستهای ماههای اخیر شورای همکاری خلیج فارس و اتحادیه عرب در راستای این سیاست است،
- ۳- تشکیل جبهه متحد هلال سنی علیه ایران شیعی، تلاش برای همکاری مشترک ریاض، انکارا و قاهره پیگیری چنین سیاستی است،
- ۴- تشکیل جبهه متحد عربی اسرائیلی علیه حزب الله لبنان،
- ۵- ممانعت از کاهش خصومت و دشمنی واشینگتن علیه تهران و به بن بست کشاندن هر گونه پیشرفت در روابط ایران و غرب ،
- ۶- تقویت گسترده مالی و تسلیحاتی و اطلاعاتی گروههای تروریستی ایرانی همچون سازمان منافقین خلق برای انجام عملیات تروریستی در ایران،
- ۷- طراحیهای جدید برای ایجاد آشوب در مناطق سنی نشین ایران.

معنی این استراتژی هفتگانه برای ایران این است که عربستان به لیست تهدیدات اصلی امنیت ملی ایران اضافه شود.

در عین حال نکات مورد ابهام این است آیا شورای همکاریهای خلیج فارس در این مسیر شریک تمام عیار ریاض خواهد شد یا خیر؟ عاقبت این روند تقابلی سعودی-ایران چه خواهد شد؟ و راه برون رفت از این روند خطرناک چیست؟

اخیرا در نشست‌های در مورد روابط ایران و اعراب در دوحه قطر شرکت کردم و روشن بود که عربستان و سایر اعضاء شورا در یک نگرانی مشترک هستند و آن اینکه نفوذ و حضور ایران در منطقه و کشورهای عربی عراق و لبنان و سوریه و یمن را یک تهدید تلقی میکنند و به معنی استراتژی هژمونی ایران تلقی نموده و اصرار دارند که تحمل نخواهند کرد. اما چهار کشور عمان، امارات، کویت و قطر نگرانیهای خود در استراتژی محمد بن سلمان فرمانده جوان و جدید نیروهای مسلح عربستان علیه ایران را دارند و بهمین دلیل هم حاضر به پذیرش دعوت ریاض برای قطع روابط دیپلماتیک با تهران نبودند.

حقیقت این است که ریاض در برجسته کردن تهدید ایران دلیلهای خود را دارد. ریاض از تغییر استراتژی منطقه ای آمریکا عصبانی است در حالی که ایران بیگناه است. آمریکا از انرژی منطقه بی نیاز شده و خسارتهای تاریخی وحشتناکی بابت حملات نظامی به عراق و افغانستان داده اند که تکرار نخواهند کرد. لذا آمریکا میخواهد هزینه و خون را کشورهای متحدش بدهند و نه آمریکا.

شورای همکاری خلیج فارس از تحولات افغانستان بعد از سقوط طالبان خرسند نیست منتهی فراموش میکند که حمله به برجهای دوقلوی نیویورک موجب حمله نظامی آمریکا به افغانستان بود که ۱۵ نفر از ۱۹ نفری که این جنایت را مرتکب شدند، اهل سعودی بودند و حتی یک ایرانی هم دخیل نبود.

شورای همکاری خلیج فارس از حمله نظامی آمریکا به عراق بعد از سقوط صدام ناراحت هستند اما فراموش کرده اند که آنها از تجاوز نظامی ۱۹۸۰ صدام به ایران حمایت کردند درحالیکه ایران تجاوز نظامی ۱۹۹۱ صدام به کویت را محکوم کرد. آمریکا صدام را نه بخاطر تجاوز به ایران بلکه بخاطر تجاوز صدام به کویت ساقط کرد و بعد از سقوط صدام هم تداوم سلطه اقلیت سنی بر اکثریت شیعه غیرممکن بود.

عربستان از سقوط مبارک و بن علی ناراحت است اما ایران نقشی در ایجاد بهار عربی و سقوط متحدین آمریکا نداشت. شورای همکاری و ناتو به لیبی حمله نظامی کردند و یک کشور عربی را از حیث انتفاع خارج کردند و ایران با این حمله موافق نبود.

شورای همکاری از قدرت حزب الله لبنان عصبانی است منتهی فراموش کرده اند که پیدایش حزب الله بخاطر تجاوز اسرائیل به لبنان است. در اوائل دهه 80 اسرائیل تا بیروت را اشغال کرد، لبنان را به خاک و خون کشید، کشورهای عربی عاجز از نجات لبنان بودند و حزب الله با کمک ایران بوجود آمد و تا امروز قدرت اصلی مقاومت در مقابل تجاوزات اسرائیل بوده بطوریکه در غیاب حزب الله، لبنان عربی تا کنون یکی از ایالتهای اسرائیل شده بود.

به هر صورت جهان عرب مشکلات ریشه ای دارد که به فساد و دیکتاتوری و بیکاری و فقر مربوط میشود که بزرگ کردن تهدید ایران، این مشکلات حل نخواهد شد و منصفانه نیست که ایران بخاطر این مصیبت‌های چند دهه گذشته حکام عرب سرزنش شود بلکه شرایط جهان عرب روز بروز پیچیده تر خواهد شد. ضمناً همه درک میکنند که ریاض با مشکلات داخلی بزرگی روبروست که با بزرگ کردن تهدید ایران حل نخواهد شد.

اما نهایتاً سیاست سرزنش متقابل شورای همکاری و ایران راه حل نیست. ضروری است ایران نگرانیهای کشورهای عضو شورای همکاری را درک کند و برای رفع آن اقدام کند. ایران همچنین باید درک کند که آلترناتیو حکومت آل سعود، حکومت آل وهاب در عربستان خواهد بود

که برای منطقه فاجعه آمیز خواهد بود.

شورای همکاریها هم باید درک کنند که استراتژی جاری هفتگانه ریاض علیه ایران، تخم خصومت دائمی بین ایران و کشورهای عضو شورا خواهد کاشت شورای همکاری نباید همه پلهای پشت سرآخواب کند بلکه سایر اعضاء باید برای مصالحه تهران و ریاض و شورای همکاری وارد عمل شوند. اتحاد با اسرائیل نیز در درازمدت پاشنه اشیل آنها خواهد شد.

امریکا دیر یازود از منطقه خواهد رفت و کشورهای حاشیه خلیج فارس باید خودشان بار امنیت را بدوش بکشند و این هم یک راه بیشتر ندارد و انهم ایجاد یک سیستم همکاری و امنیت مشترک است. کشورهای عضو شورا و ایران محکوم به همسایگی هستند و چه بهتر که همسایگانی دوست و همکار باشند تا دشمن. جنگ سنی و شیعه نه به نفع اسلام است و نه به نفع جهان اهل سنت، نه جهان تشیع، نه به نفع قدرتهای جهانی بلکه تنها برنده ان صهیونیسم خواهد بود.

من معتقدم ایران و کشورهای عرب عضو شورای همکاریهای خلیج فارس باید هرچه سریعتر اقدام به تشکیل یک فورومی برای گفتگو در مورد امنیت و همکاری مشترک تشکیل دهند شامل:

- 1- درک مشترک و همکاری در مورد معضلات،
- 2- کنترل تسلیحات، درگیریهای منطقه ای و تماسهای نظامی،
- 3- تقویت عدم اشاعه سلاحهای کشتار جمعی،
- 4- ایجاد منطقه عاری از سلاحهای کشتار جمعی،
- 5- نهایی کردن معاهده عدم تجاوز به خاک یکدیگر، تشکیل تیمهای مشترک همکاری در زمینه هایی همچون: امنیت، اقتصاد، فرهنگ، علم، محیط زیست و توسعه آن

چنین ابتکاری موجب خواهد شد که ایران و شورای همکاری و عراق وارد یک گفتگوی صمیمانه به قصد نتیجه شوند و همه نگرانیهای متقابل را برطرف و وارد همکاریهای امنیتی و سیاسی و اقتصادی و فرهنگی شوند.

من اطمینان دارم که اغوش ایران برای این همکاری با شورای همکاری خلیج فارس باز است.

5252

<http://www.khabaronline.ir/detail/542812>

لینک مطلب: